

Božićni izveštaj 2012

Želim da počnem sa životnom pričom jedne posebne keruše, nepokretne Mirze. Ona je došla pre osam godina kod nas na salaš. Mi smatramo da ju je udario automobil. Njena zadnja desna noga je bila slomljena i zarasla kompletno pogrešno. Mogućnosti operativne korekture su nažalost jako male u Srbiji, pa smo odlučili da joj nogicu ostavimo tako. Pošto prvih godina Mirza nije dozvoljavala da se dodiruje, posredovanje nije dolazilo u pitanje za nju. Tako je živela kod nas u čoporu, i izgledala je zadovoljno. Takoreći, ona je pripadala inventaru.

Vremenom je Mirzi teško padala gužva čopora i ona se sve više povlačila u sebe. Sve više je spavala a već je bila i starija. Počela je dozvoljavati blizinu ljudi i dopuštala je da se dodiruje i mazi. Tako da sam odlučila da joj omogućim jedan miran i lep život u Švajcarskoj, i krenuli smo u potragu za pogodnom kućom.

Zadnja noga Mirze je posle loma zarasla kompletno pogrešno.

Mirza je imala sreću! U septembru je mogla putovati za Švajcarsku i jako lepo je prihvaćena od strane novog vlasnika kod koga su već bila tri psa iz Đurđeva. Mirza je odmah na početku bila zainteresovana za sve i htela je upoznati svoju novu okolinu.

Pošto se Mirzin mišić zadnje zdrave noge zgrčio zbog stalnog ležanja na salašu, njene tri noge su postale slabe. Tako da je kao pomoć koristila svoju povređenu nogu i stalno je udarala kosti zgloba i zbog toga su doktori u Švajcarskoj došli do zaključka da je za Mirzu najbolje rešenje amputacija noge. Kratko vreme posle toga izvršena je operacija. Mirzina porodica mi redovno javlja da se ona jako dobro snalazi i na svoje tri noge skakuće kratke

relacije, a dok se mišići potpuno ne oporave ona se na duge relacije sme voziti samo u kolicima!

Dok Mirza opet ne oporavi svoje tri noge, vozi se u kolicima i očigledno uživa u tome.

Mirza je odmah shvatila da su kolica njena šansa da ide na mnoga lepa mesta i da doživi mnoge lepe momente, koje je poslednje godina samo mogla sanjati. Nevažno je da li se ide uzbrdo ili nizbrdo, neravnim ili džombastim putem, ona čuči u kolicima kao da je u njima oduvek, i vidljivo uživa u šetnjama. Mi joj želimo brz oporavak i raduje nas da ima ljudi koji starim i nepokretnim životinjama omogućavaju lep život.

Novi rekord postizemo sa kastracijama. Zahvaljujemo se dobronamernim donacijama.

**Tako su od januara do početka novembra 2012 godine 6972
psa i mačke kastrirane.**

Do kraja godine će biti kastrirano oko 8000 životinja!

Jedan od pasa je pripremljen za kastraciju

Gospodin Muc je jedan od 51 doktora koji vrše kastraciju u našoj državi. Mi radimo mnoge godine zajedno. Eugen Muc nije komplikovan čovek, ide na teren i desi se da kastraciju vrši u zabačenim azilima. Gospodin Muc je po našem nalogu 2007. kastrirao prvog medveda u Srbiji, u zoološkom vrtu u Kolutu.

Novu teritoriju u selu je dobio naš doktor Dule Mihels. U Đurđevu na kraju sela ima jedno romsko naselje u kome ima mnogo pasa lotalica. Ovog proleća smo odlučili da tamo pokrenemo akciju za kastriranje, pa smo vlasnike životinja motivisali da učestvuju. Dule Mihels je do danas kastrirao oko 60 pasa u naselju Roma, što je jako lep uspeh.

Mi smo naravno jako srećni zbog velikog broja kastracija. Ova akcija meni stvaraju pritisak jer su očekivanja velika. Mi ne možemo svake godine računati na velikodušnu donaciju pojedinaca. Zato mi je drago da postoji sve više gradova koji nude besplatnu ili jako jeftinu kastraciju.

Ponekad imam utisak kao da smo baksuzni, kao da svi ljudi žele da ostave svoje pse nama. Često moramo odbiti životinje ili ih staviti na listu čekanja. Tada nam ljudi upućuju jako ružne reči jer ne razumeju da ne možemo odmah rešiti NJIHOV problem i uzeti psa koga oni više ne žele kod sebe. Već nekoliko puta je policija morala intervenisati. Evo izbora nedavno prihvaćenih pasa:

Kiki: Jedna uplašena dama pekinezer je odbačena posle 18 godina ! od strane njene porodice. Bila je zapostavljena, imala je šugu i mnogo rana na glavi.

Gala (desno) i Marica (levo): jedna jedanaestogodišnja majka sa njenom šestogodišnjom ćerkom. Njihov vlasnik je stradao u saobraćajnoj nesreći. Nisam ih mogla odbiti.

Glen (slika gore) i **Seli:** deca su došla na salaš i rekla da dva ogromna psa hodaju po selu i da ih se plaše. Naišla sam na dva izgladnela, jedna psa srednjeg rasta. Bili su srećni što ih nisam oterala i krenuli sa nama.

Čupavi je došao u oktobru iz instituta gde su na njemu vršili eksperimente. Ućebana dlaka neprijatnog mirisa je visila na njemu. Odmah smo morali da ga dovedemo u red. Moji radnici su mi pokazivali slike ostalih pasa u institutu i ostala sam zatečena.

Kena (gore levo), **Lajla** (dole desno), **Tobi** (dole): pre nekoliko dana došla je Kena sa ćerkama Lajlom i Tobi. Njima će biti potrebno mnogo više pažnje nego ostalim psima iz instituta. Ova mala porodica mora da je dugo boravila u mraku. Svo troje plaše se svetla. Mama Kena je verovatno mešana keruša sa ulice, živela je pet godina u jednom malom kavezu.

U njemu je na svet donela Lajlu i Tobi. Lajla je iz eksperimenta izašla manje oštećena i posle kratkog vremena je počela mahati repom, a Tobi je, kako se pretpostavlja, ceo svoj život provela u kavezu. Ona je dopuzala do nas i bila je zastrašena novim okruženjem, tako da se zavukla ispod prvog ormara i danima nije izlazila.

Čupavi (otac od Tobi i Lajla) kada je video da mu je stigla porodica ljubazno i srećno ih je pozdravio i odveo u dvorište da im pokaže novi dom. Samo je Tobi ostala skrivena ispod ormara. Moraćemo imati puno strpljenja sa njom.

U našem čoporu ima uvek izmena zbog zbog novih pasa koji stalno dolaze. Zbog toga moramo obratiti posebnu pažnju na nove članove. Nove pse moramo obavezno predstaviti našem starom čoporu kako bi ih oni prihvatili. Za novog psa koji dođe nije prijatno da ga svi

njuškaju ali je vrlo bitno da ga stari psi prihvate.

Zajednički život mačaka i veće grupe pasa je težak. To iskustvo je morala da preživi jedna mala maca po imenu Zita, koju smo pronašli u jednoj prometnoj ulici.

Na samom početku je bila umiljata i radije je htela da bude sa ljudima nego sa ostalim mačkama. Jednog dana išla sam kroz park

u pratnji pasa i videla Zitu kako nam se približava. Uplašeno sam otrčala ka njoj i uzela je u naručje, zbog toga što ne bi mogla pobeći od naših stražarskih pasa.

Zita

Kad sam Zitu odnela u kavez, ugledala sam jednu malu rupu, iskopanu od strane psa. Pošto je već bilo kasno rupu smo privremeno popravili. Sutradan smo zatekli opet iskopanu istu rupu i Zite nije bilo tu. Bila je skoro godinu dana oko salaša, ali je nismo mogli uhvatiti. Jela je u šupi sa drugim divljim mačkama. Jedan moj radnik je, uz mnogo strpljenja, uspeo da ponovo pridobije Zitu. Pravili smo joj krvni test za izvoz i drago nam je bilo da uskoro može ići u Švajcarsku kod dobrih ljudi. Pre odlaska smo joj odradili i test leukoze. Bio je pozitivan! Tokom ovih godina, Zita je bila druga mačka koja je pokazala pozitivan rezultat na testiranju. Tako da, nažalost, ne može u Švajcarsku. Mi smo veoma tužni što Zita nije uspela.

Ali, ipak, još par lepih vesti iz Đurđeva:

Zahvaljujući podršci određenog broja ljubitelja životinja, uspeli smo jesenas da sagradimo malo jezero na koć pored našeg salaša. Hvala vam od srca! Postoji mnogo mesta na kojima su prolazi otvoreni i dovoljno veliki za cirkulaciju mnogih divljih životinja, a istovremeno dovoljno mali da omoguće zabranu pristupa neprijateljima životinja koji seku drva i ostavljaju otpad.

Damir, naš učitelj životinja, javio je da je 11.11.2012 zabeležio sto hiljaditog posetioca. Nama je izuzetno drago što smo uspeli zadobiti vaše poverenje i pažnju.

Broj posetilaca na web stranici.

Ograda oko jezera.

Kao što smo napomenuli i u ranijim izveštajima, naša stranica je raznovrsna. Spektar tema počinje od opšteg poznavanja zaštite životinja do specifičnih problema, izgradnje prihvatilišta za životinje i njegovog vođenja kao i sve prapratne dokumentacije, uzevši u obzir zakone za zaštitu životinja, lova, vegetarijanstva, itd. Deca pronadu mnoge zanimljivosti i saosećaju se sa životinjama, pravilnom brigom o njima, razlozima za kastraciju itd.. Zaključili smo da su deca ta koja uspevaju odrasle odgovoriti od ostavljanja pasa na ulici i vole ih imati za kućne ljubimce, voditi kod veterinara...

Dečiji vegi-dan, koji je bio 15.09.2012. je prošao veoma prijatno. Preko hiljadu dece, kojima je ovo bio prvi školski dan, prisustvovalo predavanju na temu zaštite životinja, na salašu.

Uskoro će doći sledeća dečija poseta: na Badnje večer tradicionalno se okupljaju deca iz sela. Oni pevaju pesme i dobijaju na poklon narandže, jabuke, čokolade i čaj. I naši magarci prisustvuju ovom okupljanju.

Dragi prijatelji životinja, pored problema mi uvek imamo i lepe trenutke ispunjene srećom. Nadam se da Vas to motiviše da nas podržavate. U ime svih životinja, zahvaljujemo Vam se od srca.

Vama i vašim najbližima želimo srećan Božić!

Rikijeva (i moja) najveća božićna želja

Za kraj želim da vam kažem nešto o tragičnoj sudbini slepog Rikija.

Nedavno su me deca iz sela vrišteći mola za pomoć. Oni su u blizini, iza salaša, pronašli malog crnog psa koji je ležao u dubokoj šahti i nije bilo mogućnosti da se sam izbavi.

Mali Riki zarobljen u šahtu

Uzeli smo merdevine i odmah tamo otrčali! Zatekli smo tužan prizor. Jedan od mojih radnika sišao je u mračni šaht i podigao ošamućenog psa. Tek tada smo - uvideli u koliko lošem stanu je bio. Pretpostavljamo da su mu prosuli otrovnu tečnost po licu, jer je imao izgorelih mesta iznad nosa, i bio je slep. Poneli smo ga kući, gde je čekao na oporavak.

Riki je jako mio pas, koji je zbog strašnih doživljaja izgubio poverenje u ljude. Odlučili smo da mu u Švajcarskoj pronađemo novi dom. Riki je star tek dve godine, čipovan je, vakcinisan i kastriran. Čvrsto se nadamo da ćemo mu pronaći razumne ljude koji će mu obezbediti miran život, bez stresa. On to zaslužuje!